

Development of the Parentified Child Scale- Adult Version: A Reliability and Validity Study

Tolga ZENCİR*^a, Özlem HASKAN-AVCI^a

^aHacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi, Ankara/Türkiye

Article Info

DOI: 10.14812/cufej.443707

Article history:

Received 19.07.2018

Revised 26.12.2018

Accepted 06.03.2019

Keywords:

Parentification,
Parentified Child,
Adult,
Parentified Child Scale.

Abstract

This study aims to develop a scale that can measure parentification levels for adults in a valid and reliable way. A total of 705 people (510 females, 195 males) participated in the study. The Filial Responsibility Scale-Adult Version developed by Jurkovic, Thirkield and Morel (2001), adopted to Turkish by Karagöbek (2014) was used for Convergent and Discriminant Validity. It was found that the Parentified Child Scale Adult Version (PCS-A) scale consists of two sub-scales and the first sub-scale has four factors and the second sub-scale has one factor through explanatory and confirmatory factor analysis. The Cronbach Alpha coefficient of PCS-A is found as .88. The item total correlation coefficients were between .37 and .71. Confirmatory factor analysis of the first sub-scale of the scale shows that 22 items had four factors and the chi-square fit ($\chi^2=506.42$, $df=203$, $p=.00$) was significant. The χ^2/df result for model fit was determined to be 2.49. In addition, RMSEA = .073, CFI = .95, NFI = .92, NNFI = .94, IFI = .95, RFI=.91 and GFI = .86 were calculated. The test-retest correlation coefficient was found to be .91. The relationship between the PCS-A and the FRS was analysed as .81. The results suggest that Parentified Child Scale-Adult Version is a valid and reliable instrument.

Ebeveynleştirilmiş Çocuk Ölçeği – Yetişkin Formu'nun Geliştirilmesi: Bir Güvenirlik ve Geçerlik Çalışması

Makale Bilgisi

DOI: 10.14812/cufej.443707

Makale Geçmişi:

Geliş 19.07.2018

Düzeltilme 26.12.2018

Kabul 06.03.2019

Anahtar Kelimeler:

Ebeveynleştirilme,
Ebeveynleştirilmiş Çocuk,
Yetişkin,
Ebeveynleştirilmiş Çocuk Ölçeği

Öz

Bu çalışmanın amacı yetişkin bireyler için ebeveynleştirilme düzeylerini geçerli ve güvenilir bir şekilde ölçebilecek bir ölçme aracı geliştirmektir. Araştırmaya iki farklı çalışma grubu olarak toplam 705 kişi (510 kadın, 195 erkek) katılmıştır. Benzer ölçek geçerliliği için Jurkovic, Thirkield ve Morel (2001) tarafından geliştirilen, Karagöbek (2014) tarafından Türkçe uyarlaması yapılan Filial Sorumluluk Ölçeği – Yetişkin Versiyonu kullanılmıştır. EÇÖ-Y'nin faktör yapısını belirlemek amacıyla açılımlayıcı ve doğrulayıcı faktör analizleri yapılmış ve bulgular ışığında ölçeğin iki alt ölçekten oluştuğu, ilk alt ölçeğin dört faktörlü, ikinci alt ölçeğin tek faktörlü bir yapı olduğu bulunmuştur. EÇÖ-Y'nin Cronbach alpha iç tutarlık katsayısı .88 olarak hesaplanmıştır. Madde toplam korelasyon katsayıları ise .37 ile .71 arasında bulunmuştur. Ölçeğin ilk alt ölçeğinin doğrulayıcı faktör analizi sonucunda 22 maddenin dört faktörlü olduğu sonucu elde edilmiştir ve ki-kare uyum değerinin ($\chi^2=506.42$, $sd=203$, $p=.00$) anlamlı olduğu görülmüştür. Modelin uyumuna ilişkin χ^2/sd sonucu 2.49 olarak tespit edilmiştir. Ayrıca RMSEA= .073, CFI=.95, NFI=.92, NNFI=.94, IFI=.95, RFI=.91 ve GFI=.86 olarak hesaplanmıştır. Test tekrar test güvenirlilik katsayısı .91 bulunmuştur. EÇÖ-Y'nin, FSÖ ile arasındaki ilişkideki korelasyon katsayısı .81 olarak analiz edilmiştir. Yapılan geçerlik ve güvenirlilik çalışmaları sonucunda, EÇÖ-Y yeterli değerlere sahip geçerli ve güvenilir bir ölçme aracı olduğu görülmüştür.

*Bu çalışma ilk yazarın yazdığı, ikinci yazarın danışmanlığı yaptığı yüksek lisans tezinden üretilmiştir.

Author: tolga.zencir@hacettepe.edu.tr

Introduction

In the development process that begins with the birth of the individual, the most basic needs are protection and caregiving. For a child who cannot provide self-care, it is important that his/her parents are in the position of a caregiver parent. The concept of parentification emerges when the parents turn to their own needs and expect their needs to be met by their own child by lacking to meet or to fulfill the requirements. In this context, Minuchin, Montalvo, Guerney, Rosman and Schumer (1967) firstly described the child as the parental child to whom the parents put their own roles and responsibilities during childhood and underlined that parents transfer their own roles and responsibilities to their own children. When the literature on the concept of parentification is examined, it is seen that there is no single compromised definition (Chase, 1999). Due to the many different theoretical perspectives (e.g. Bowenian, Structural), it is necessary to address different aspects of the concept of parentification. When the literature is looked through, behavioral, emotional, or both (Hooper, 2007) definitions are found. In addition, Boszormenyi-Nagy and Spark (1973) have also associated to parentification with the concept of symbolic loss by evaluating aspect in the Contextual Therapy. Hence, they highlighted the fact that the parents put his / her own roles and responsibilities on the child, and this was done in a developmentally negative manner. Furthermore, Burt (1992) and Searles (1975) also describe the concept of parentification in terms of narcissistic injury of the basic assumptions of psychoanalytic theory (Quoted from Chase, 1999). Various psychodynamic definitions of parentification have been considered, and it has been evaluated in terms of psychosocial development as well as development of the self through object relations (Chase, 1999).

The first use of the concept in the literature, Minuchin et al. (1967) have done as 'parent child'; considered that parents' own responsibilities and roles were burdened on the child. Minuchin et al. (1967) said *instrumental parentification* of the concept of parentification related to housework, cooking, making economic contributions, and managing the economic situation; and emotional parentification, which is related to situations such as fulfilling emotional needs of siblings or parents. There are also researchers who point out that emotional parentification is the child's emotional abuse (Frank, 2001, Loch 2014; quoted from Emre, 2016). There is no constructive interpretation of emotional parentification in the literature. Even if it is not mentioned as abuse, it is considered to have negative consequences for the child (Boszormenyi-Nagy & Spark, 1973; Chase, 1999; Minuchin et al., 1967).

In the family system of Boszormenyi-Nagy and Spark (1973), the concept was renamed as parentification within the context of children completing parents' roles. Moreover, the concept had alternative definitions: adultification (Burton, 2007), spousification (Morris, 1979; quoted from Sroufe and Ward, 1980), role reversal (Macfi et al., 2005, quoted from Chase, 1999), adultoids (Greenberger and Steinberg, 1986, quoted from Chase, 1999), little parent (Byng-Hall, 2008) and young caregivers (Aldridge and Becker, 1993). The parentification in the most basic and general terms is referred to as a role change between the parent and the child, except for emotional and developmental appropriateness (Chase, 1999; Hooper & Wallace, 2010; Mika, Bergner & Baum, 1987; Minuchin et al., 1967; Morris & Gould, 1963; Shaffer & Sroufe, 2005).

Parentification describes the sharing of the role and responsibilities of the child's parent and thus develops behaviors unsuitable for their natural development (Boszormenyi-Nagy & Spark, 1973; Chase, 1999; Hooper, 2007; Minuchin et al., 1967). It is also a situation in which the child fulfills the needs of his/her siblings or parents by completing the roles of the missing or non-existent parent and ignoring his or her basic needs (Chase, 1996; Fitzgerald, 2005; Jurkovic, 1997). With parentification, the individual learns to ignore his / her basic needs and desires by taking on the roles and responsibilities of the parent since the childhood. For parentification, Kerig (2005) states that the needs of the child are left to one side, and priority is the elimination of the needs of the parents. From this point of view, parentification is generally known as a condition where boundaries are damaged (Chase, 1999; Jurkovic, 1997).

Necessarily, there will be those who argue that the parentification of a child is not a desperate situation. Parentification is sometimes confused with taking responsibility for the child. For instance, in

Turkish culture, it is expected to support the parents from the older child. It should be noted that; some forms of instrumental parentification, such as starting to earn their own allowance at an early age, may enhance the people in terms of that the individual gains both individuality and knowledge and has experience about the outside world. However, recent studies indicate the negative aspects that parentification brings. Many possible outcomes such as depression, anxiety, psychological stress, shame, eating disorders, adjustment problems, substance abuse, low self-esteem and socio-economic problems are mentioned (Burnett, Jones, Bliwise & Ross, 2006; Chase, Deming, & Wells, 1998; Fitzgerald, 2005; Hooper & Wallace, 2010; Jones & Wells, 1996). Earley and Cushway (2002) stated that parentified individuals may experience similar problems and face difficulties in interpersonal relationships as well as somatic disorders. It is seen that parentified children also experience many problems such as depression, anxiety, low self-esteem, low academic achievement, somatic problems, health problems, and difficulties in interpersonal relationships (Earley & Cushway, 2002). When looked at the concept of parentification created in the family styles, basic issues such as unhealthy attachment and lack of sense of trust are mentioned (Chase, 1999). The main issue in the foreground is that the child learns to ignore his/her own needs and wishes during the parentification. In such a case, the child can experience a developmental adventure reflected in his/her youth and adulthood experiences.

Parentification could emerge as a phenomenon common in Turkish society. Kagıtcıbası (1982), in the study of the child's economic value, refers to the economic benefit that children provide to their families when they are young and grown up in sub-dimension of the value-for-money work of the child. For example, the more the number of children in a farmer's family, the more economically they will contribute. Kagıtcıbası (2017) says that the children are seen as "old age security" at such families that adopt this kind of value. Not only instrumental parentification, the forms of emotional parentification frequently encountered in Turkey. In general, parents share their problems and troubles with their children; in some cases, the child becomes the "fellow sufferer" of the parents. Whereas a young person who supports his/her parents with the money he earns is declared a "dutiful child" and this behavior is reinforced; an opposite behavior is labelled as unfaithfulness. It is also clear that the concept is cultural.

Chase (1999) also indicated that the concept of parentification can vary according to ethnic and cultural influences. For example, Kagıtcıbası (1982) expressed that individuals experience 'having a child' as an extension of their own life and see the child as 'investment in the future' and 'caregivers in their own old age' in Turkish culture. To illustrate, in Turkey as a collectivistic culture, advantages and benefits of the society and family as the public's basic unit comes before the interests of individuals. Because individualization is not welcomed, it is unlikely that the child will only make choices for their own development regardless of a child's family. The most obvious example of this situation is the families who do not want to send their child to another city or abroad to study at university due to that the family union will be hurt.

Though parentification is such a familiar concept for Turkish society, it is interesting that it has not been subject to much research yet. When Turkish literature is examined, some descriptive and scale adaptation studies related to parentification are encountered but there is no an instrument specific to Turkey's culture. It is known that the family structure is not independent of culture (Goldenberg & Goldenberg, 1996) and the concept has cultural elements (Chase, 1999). It is aimed to make such a contribution to the literature in this study.

Method

Participants

Initially, the scale's trial form was carried out in a private school in Ankara with 32 parents (19 females, 13 males). Trial implementation aims to investigate misspelling and meaning errors of the scale's items. For that, student's parents were preferred because they were an adult group. Then, the scale, which was prepared after the trial form, was applied to 424 (307 females, 117 males) adults who are not students and older than 22 years in 2018 for the factor analysis study. The scale was developed

by studying with the study group which was qualified as adults. The scale consists of two sub-scales; the first sub-scale (general parentification) is directed at all the individuals and the second sub-scale (sibling-focused parentification) is directed at the individuals who have one and more siblings. For the items of sibling-focused parentification sub-scale, the criteria of having at least one brother are included. While the first sub-scale was applied to the whole study group, the second sub-scale was applied to those having at least one brother. 380 participants (276 women, 104 men) completed the second part.

Data were then collected from 281 adults (203 women, 78 men) who are not students and older than 22 years and for a convergent and discriminant validity and Confirmatory Factor Analysis study. 218 participants (157 women, 61 men) participated in the second part of the scale. In order to analyze the test-retest reliability, 39 individuals (31 female, 8 male) were studied.

Instrument

The Filial Responsibility Scale-Adult Version was used to test convergent and discriminant validity of the scale.

Filial Responsibility Scale-Adult Version: FRS is developed by Jurkovic, Thirkield & Morrel (2001), adopted to Turkish culture by Karagobek (2014). The scale with 30 items is of the Likert type of 5 and is rated as 1 = Totally Disagree and 5 = Totally Agree. Re-analyses of this scale were conducted by Hooper and Wallace (2010), and in a study in which the psychometric properties were re-determined, a three-factor structure was found, and the scale explained 49% of the total variance. Instrumental parentification accounted for 6.5%, emotional parentification accounted for 13.4% and perceived fairness accounted for 29%. Some of the items of your scale are as follows: 'I feel like a referee in my family' or 'I worked to bring money back to the residence'. The high score on the scale indicates more parental level. In the Turkish adaptation study, the scale was analyzed as a two-factor structure. While the total variance explained by the scale is 37.67%, the first factor accounts for 27.50% of the total variance and the second factor accounts for 10.16%. The Cronbach alpha coefficient of the scale was .84.

Data Analysis

To begin with, the literature was analyzed, and the items thought to qualify parentification were written. Based on the books written by Boszormenyi-Nagy and Spark (1973), Chase (1999), Minuchin et al. (1967) and Jurkovic (1997) about parentification, the studies of Hooper (2007) and Hooper and Wallace (2010) was looked through. After that, the item pool was created in a format specific to Turkish culture. In addition, the item pool was created with a view to prioritizing individuality within family systems. The scale developed in this study is composed of the items measuring the level of parentification of adult individuals stemming from the experiences of their parents. Therefore, the concept of family explains that the individual is born into the family. Item pool consisting of 47 items has been established for the first sub-scale (general parentification) of the scale, which is directed to all individuals, and the second sub-scale (sibling-focused parentification), which is directed to the individuals having one or more siblings, has 17 items. Scale form prepared as five-point Likert type, '1' 'strongly disagree', '5' 'strongly agree'. Based on the opinion that the number of experts to be interviewed for the items in the pool should be at least between five and seven (Lester and Bishop, 2000), the pool of the items has been presented to five experts. By reviewing the feedbacks from the experts, two items were removed from the scale and seven items were revised. After the expert opinion, the form was applied by the researchers to 32 parents in a private school in Ankara for trial application. The scale was made ready for pilot implementation by editing items that participants did not find clear or difficult to understand. The corrected form consisting of 45 items for the first sub-scale (general parentification) and 17 items for the second sub-scale (sibling-focused parentification), was applied to 465 adults in the fall semester of the 2017-2018 academic year. The control item is placed on the application form, and the different markers of this item are not analyzed. The first validity and reliability study was performed by analyzing the internal consistency coefficient by exploratory factor

analysis on 424 (307 female, 117 male) respondents who answered the scale correctly and appropriately. Since the first part of the scale was prepared for the whole study group and the second part was prepared for individual having 'at least one brother', validity and reliability studies were performed separately. Therefore, the explanatory factor analysis and the internal consistency coefficient of the second part were performed on data of 380 (276 female, 104 male) individuals. The form, which was conducted after factor analysis, was applied to 281 (203 female, 78 male) subjects in order to perform validity and reliability studies once again.

To conclude, exploratory and confirmatory factor analyses, the concept of validity, and the convergent and discriminant validity within the context of the validity studies of the concept of parentification were examined for adults. Furthermore, within the scope of reliability studies, internal consistency coefficients were analyzed and the correlation between the measurements obtained with the test retest study was calculated. SPSS.21 for Explanatory Factor Analysis, Lisrel.8 for Confirmatory Factor Analysis, and Factor Analysis 10.7.01 for Parallel Analysis were used.

Result

Findings Related to Construct Validity

The exploratory factor analysis is utilized to determine the number of factors to be measured (Comrey and Lee, 1992). For explanatory factor analysis, firstly, 45 items in the first part of the scale (PCS-A) were analyzed. Primarily, the Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) coefficient (.906) and the Bartlett Sphericity test results (.00) were examined and found to be appropriate for factor analysis.

In the analysis of the factors, it is a good measure that the load values of the items are 0.40 and higher (Guris & Astar, 2015). However, it is seen in the literature that 0.30 is accepted for a small number of items (Buyukozturk, Kilic-Cakmak, Akgun, Karadeniz & Demirel 2015; Guris & Astar, 2015). As a result of the analysis of PCS-A, the load values change from 0.472 to 0.762. Load values can be viewed from table 1.

Table 1.

Factor Analysis Results Related to General Parentification of PCS-A.

Item No	Factor Common Variance	Item No	Factor-1 Load	Item No	Factor Common Variance	Item No	Factor-1 Load
3	.517	40	.714	29	.762	25	.555
4	.472	36	.709	30	.550	28	.550
5	.566	37	.688	33	.637	38	.540
10	.584	12	.657	36	.641	42	.538
11	.706	29	.653	37	.575	27	.535
12	.542	45	.643	38	.507	33	.507
15	.511	15	.629	40	.586	3	.502
21	.661	2	.626	42	.536	13	.500
25	.723	11	.602	45	.636	4	.473
27	.685	30	.587	2	.557	10	.337
28	.567	21	.561	13	.572	5	.478

The varimax technique is used as the axis rotation technique for the factor rotation (Guris & Astar, 2015) in order to see which factor construct, the items come together. For the first part of PCS-A, varimax axis rotation technique was used. In a four-factor structure, seven items (3, 10, 12, 13, 15, 37 and 40) in the first factor; six items in the second factor (2, 21, 30, 36, 42 and 45); five items in the third factor (25, 27, 28, 29 and 38); in the fourth factor, four items (4, 5, 11, and 33). Items with loads in the same factors were removed and a minimum .10 difference was expected between the load values of the items in the factors. The results are shown in table 2.

Table 2.

Post-Rotational Load Values for General Parentification of PCS-A.

Item No	Post Rotational Load Values			
	Factor-1	Factor-2	Factor-3	Factor-4
M10	.729			
M13	.719			
M3	.671			
M15	.625			
M37	.613	.334		
M40	.605	.360		
M12	.587		.306	
M21		.769		
M45		.741		
M42		.696		
M2	.330	.645		
M30		.635	.335	
M36	.482	.617		
M25			.827	
M29			.812	
M27			.809	
M28			.720	
M38			.651	
M11				.772
M33				.741
M5				.695
M4	.369			.573
Explained Variance: Total 59.524%				
Factor-1: 33.49% Factor-2: 11.184% Factor-3: 8.305% Factor-4: 6.545%				

There are many criteria for determining the factor construct in the literature. The number of factors is decided by paying attention to eigenvalues which are the sum of squares of the item load values showing the weights of the items at each factor. The eigenvalues greater than 1 and 1 are considered as dimensions (Aldrich & Cunningham, 2016; Guris & Astar, 2015). In PCS-A, four factors, whose eigenvalues be greater than one and more, were found. The total variance explained by these four factors together is 59.52%. The first factor alone accounted for 33.49% of the total variance. Factor loadings of the items were observed to change from 0.34 to 0.71 in the first factor.

Another method used to determine factor construct is called as a scree plot in the literature. The eigenvalues are on the y-axis and the factor number is on the x-axis (Aldrich and Cunningham, 2016; Field, 2000). According to the result of the scree plot in the factor analysis of the first section of the PCS-A, a 4-factor construct was analyzed. The eigenvalues of the first four items are between 1 and 8, respectively, while the eigenvalues of other items are very close to one another and less than 1.

Parallel analysis method is also used in determining the factor number. Even Floyd and Widaman (1995) pointed out that the number of factors determined by eigenvalues of 1.00 and greater is not very enough. In addition, Cliff (1988) also explained that the eigenvalues are greater than 1 and that the factor specification is not correct and that the reliability of the factor numbers is dependent on the observations, not the eigenvalues. For this reason, a parallel analysis method was used to prevent this loss in factor analysis of PCS-A. Thereby, the number of factors was re-analyzed by a different method with parallel analysis, not only by eigenvalues greater than 1 and 1.

In the parallel analysis made, the KMO test was found to be 0.907 and Bartlett’s statistic is significant as .000. the 4-factorial structure explains 59.8% of the total variance in the parallel analysis. The factor is determined to the extent that the real data eigenvalues are greater than the mean of the random eigenvalues in parallel analysis (see table 3).

Table 3.

General Parentification Sub-scale’s Parallel Analysis Results Based on Principals Components Analysis.

<i>Results of Parallel Analysis</i>				<i>Analysis According to Eigenvalues in Parallel Analysis</i>		
Items	Real-data eigenvalues	95% of Random eigenvalues	Mean of Random Eigenvalues	(Eigenvalues)	Proportion of Variance	Cumulative Proportion of Total Variance
1	7.46443*	1.50049	1.43038	7.46443	0.33929	0.33929
2	2.44239*	1.40746	1.35680	2.44239	0.11102	0.45031
3	1.81448*	1.34729	1.30320	1.81448	0.08248	0.53279
4	1.43118*	1.29418	1.25507	1.43118	0.06505	0.59784
*Advised number of dimensions: 4						
Explained Total Variance: 59.784%						

For exploratory factor analysis of ‘sibling-focused parentification’ sub-scale, the Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) coefficient and Barlett Spchericity test results were examined and found to be suitable for factor analysis (KMO = .893; Barlett Spchericity test = .00). Thus, factor analysis was done. Factor analysis of sibling-focused parentification is presented in Table 4.

Table 4.*Factor Analysis Results Related to Sibling-Focused Parentification Sub-scale of PCS-A*

Item No	Factor Common Values	Factor-1 Load
48	.471	.687
49	.651	.807
50	.520	.721
51	.501	.708
54	.541	.735
55	.468	.684
56	.433	.658
57	.594	.771
59	.423	.651
60	.417	.646

In the table 4, in the factor analysis of sibling-focused parentification sub-scale, it is seen that the items' load values were between .42 and .65. Hence, these load values are expected and good values in the literature. 'Sibling-focused parentification' sub-scale of the scale, the test form consisting of 17 items via the varimax rotation technique in the SPSS program was finalized as 10 items (48, 49, 50, 51, 54, 55, 56, 57, 59 and 60). Parallel analysis was then performed. As a result of the parallel analysis, the second part is proposed as one dimension. Then the total variance explained in the parallel analysis of the second part (10 items) of the scale was found to be 62.1% because of parallel analysis based on minimum rank factor analysis. In the SPSS analyzes, the total variance explained as the single factor in the factor analysis made according to the single factor was calculated as 50.11%.

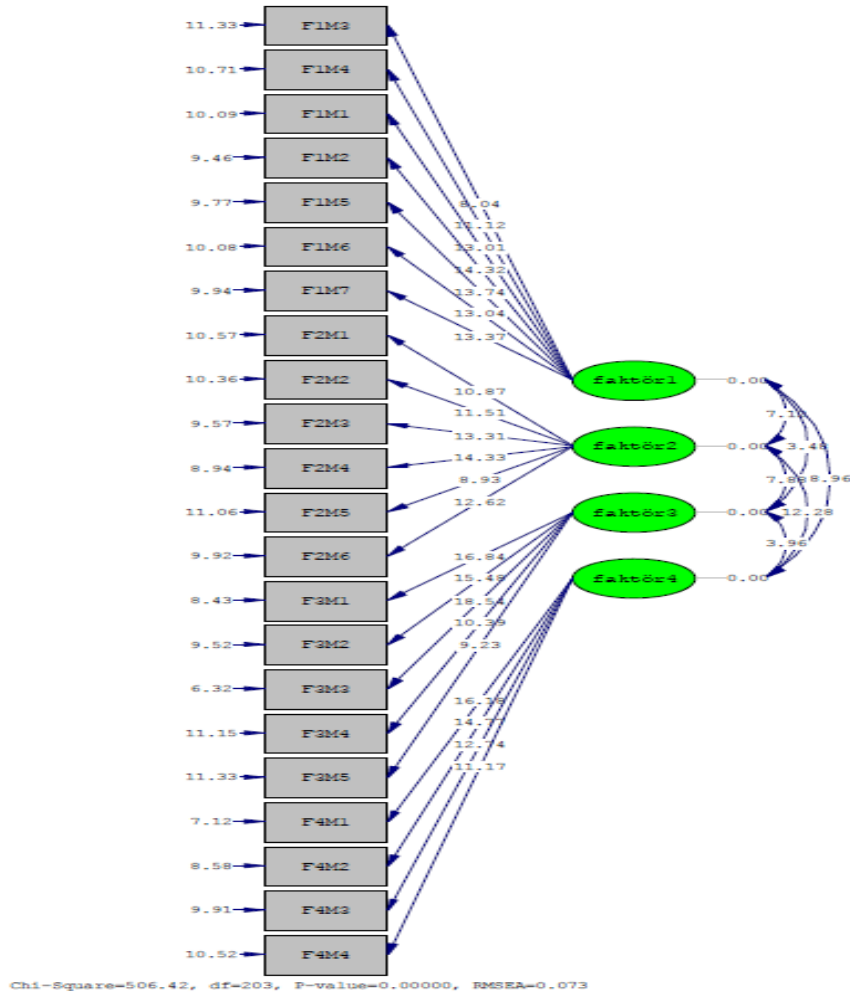
Additionally, Scree Plot's result shows also that sibling-focused parentification sub-scale was one factor. When first item's eigenvalue is 5, other items' eigenvalues are close to 1 and under 1. One-dimensional suggested by the Parallel Analysis results of the sibling-focused parentification sub-scale is corroborated via exploratory factor analysis fixed one-dimensional. As a result of that, total variance explained was 50.192%.

Confirmatory Factor Analysis of General Parentification Sub-scale of PCS-A

The CFA is used in the process of developing the scale to analyze latent variables in a scale development (Brown, 2006). A model is preconfigured in CFA (Bollen, 1989). The first part of the scale was tested with confirmatory factor analysis, where 22 items had a four-factor structure and the second sub-scale called as sibling-focused parentification has not been analyzed by CFA due to that the number of data is insufficient.

Confirmatory factor analysis was performed with 22 items, the first part of the scale. The analysis concluded that 22 items had four factors. The chi-square fit of the DFA result ($\chi^2=506.42$, $df=203$, $p=.00$) was found to be significant. The χ^2/df result for model fit was determined to be 2.49. CFI=.95 and IFI=.95 values were analyzed at the perfect level of fit, while the values of $\chi^2/df=2.49$, RMSEA=.073, NFI=.92, NNFI=.94, RFI=.91 and GFI=.86 were acceptable. The 't' values should also be observed for model fit in DFA (Figure-1).

Figure-1

The factor load values of the scale items is found to be between .48 and .90 when the factor load values of the items is examined. It has been analyzed that all items have enough load values and the first part of PCS-A tested in the DFA analysis is assumed to be configured as four factors. Otherwise, confirmatory factor analysis could not be done via sibling-focused parentification sub-scale due to not reaching a sufficient number of individuals.

Findings of Convergent and Discriminant Validity

The Filial Responsibility Scale Adult Form was used to test the convergent and discriminant validity of the PCS-A. The correlation between the data obtained from the PCS-A and the data from the Filial Responsibility Scale was examined; There was a positive and high level of correlation between of PCS-A's first sub-scale (general parentification) and second sub-scale (sibling-focused parentification) and FRS (respectively $r = .81$, $r = .86$).

Reliability Analysis Findings

The reliability study of the PCS-A has been tested in two different ways. First, the internal consistency coefficient Cronbach alpha is looked at. The internal consistency coefficient Cronbach alpha of general parentification sub-scale of the scale was found to be .91. Cronbach Alpha coefficient of Sibling-focused parentification is .88. For the Cronbach Alpha value, .70 and above are reported as

acceptable levels in the literature (Buyukozturk et al., 2015). Secondly, the Pearson correlation coefficient between the two measurements was found to be .91 of general parentification; .77 of sibling-focused parentification ($p < .01$). This value also indicates that the reliability of the scale is very high.

Discussion & Conclusion

.Parentification is a concept with cultural dimensions. Many countries that have adopted the concept of parentification have developed scales specific to their own cultures (Alexander, 2003; Hooper, 2009; Jurkovic & Thirkield, 1998; Kerig, 2006; Mika et al., 1987). The study aims to gain a valid and reliable instrument specific to Turkish culture.

In this study, the validity and reliability studies of the PCS-A were made, and it was seen that the obtained findings could be used as valid and reliable to measure the parentification levels of adults. There is a total of 32 items in PCS-A and four items (8, 10, 12 and 22) in all are reversed. The scale is of the five-point Likert type, rated 1= strongly disagree, 5= strongly agree. For individuals with at least one sibling, the highest score that can be taken from general parentification sub-scale of the scale is 110, the lowest score is 22. The highest score of sibling-focused parentification sub-scale is 50, the lowest score is 10. The highest and lowest scores available from general parentification sub-scale of the scale will be valid for individuals with non-siblings. The high score on the scale indicates a high level of parentification. The scale consists of two sub-scales, the first sub-scale (general parentification) has four dimensions and the second sub-scale (sibling-focused parentification) is unidimensional. The general parentification sub-scale of the scale consists of four factors and the total variance explained is calculated as 60% (1st Factor 34%, 2nd Factor 11%, 3rd Factor 8% and 4th Factor 7%) and the total variance explained in sibling-focused parentification sub-scale is calculated as % 62 via parallel analysis. The general parentification's Cronbach alpha coefficient .88 and subdimensions of the first sub-scale (general parentification) was analyzed as .86 in the first factor, .83 in the second factor, .84 in the third factor, .82 in the fourth factor and Cronbach alpha coefficient of the second sub-scale (sibling-focused parentification) as single dimension is found as .88. This shows the coherence of the items in the subdimensions of the scale to each other (Karasar, 2015). Secondly, test-retest reliability was examined; in this direction, the same scale was re-applied to the same individuals in the same environment with an interval of three weeks. The Pearson correlation coefficient between the two measurements was .91 of general parentification; .77 of sibling-focused parentification. This value shows that the correlation coefficient is very high.

The scores obtained from the sub-scales only measure the concept of the sub-scale. While there are four factors in the general parentification sub-scale, the factors are not sub-scales and are evaluated according to the total score. The high score obtained from the general parentification sub-scale shows that the level of parentification is high and the low score indicates low level of parentification. In addition, in the sibling-focused parentification sub-sub-scale, the high score means that the level of sibling-focused parentification is high, while the low score indicates that the level of sibling-focused parentification is low.

It is significant to work with different adult groups (soldiers, police, doctors, nurses, university students, people living in different cities, people living in different settlements) on parentification. In particular, it may be advisable to develop a measuring tool that measures the concept of 'parentifying children' for parents of parentified children. The determination of levels of 'parentifying children' of mothers and fathers can be the basis of preventive studies. It is also advisable to work with individuals with different cultures. The scale developed can be used by both field practitioners (psychologists, psychological counselor, school counselor, social workers, educators, etc.) and researchers. The scale can be used in descriptive studies in which variables related to parentification are addressed. Moreover, preliminary testing can be used as a posttest in experimental studies aimed at influencing the level of parentification. It is possible to use the scale to measure the level of parentification of the clients of experts working in the psychological counseling and psychotherapy fields with individual and group.

Türkçe Sürümü

Giriş

Bireyin doğumuyla gerçekleşen gelişim sürecinde, en temel ihtiyaçlarından biri, korunması ve bakım verilmesidir. Öz bakımını henüz kendisi sağlayamayan çocuk için anne ve babanın, bakım veren bir ebeveyn pozisyonunda olup olmadığı önem kazanmaktadır. Ebeveyn, sözü edilen ihtiyaçları karşılamayarak ya da eksik karşılayarak, kendi ihtiyaçlarına yöneldiğinde ve kendi ihtiyaçlarının karşılanmasını çocuğundan beklediğinde ebeveynleştirilme kavramı ortaya çıkmaktadır. Bu bağlamda ilk olarak Minuchin, Montalvo, Guernsey, Rosman ve Schumer (1967) çocukluk döneminde ebeveyn rollerini ve sorumluluklarını yüklediği çocuğu, ebeveyn çocuk (parental child) olarak tanımlamış ve ebeveynin rol ve sorumluluklarını çocuğa yüklemesinin altını çizmişlerdir. Aile üyelerinin rollerinin ve sorumluluklarının birbirine karıştığı, bu durumun sağlıklı gelişmediği ailelerde çocuklukta ebeveynleştirilme olgusunun gelişmesi muhtemeldir (Morris ve Gould, 1963). Ebeveynleştirilme kavramı ile ilgili literatür incelendiğinde, üzerinde uzlaşılmış tek bir tanımın olmadığı görülmektedir (Chase, 1999). Birçok farklı kuramsal bakış açısı (örneğin, Bowenyen, Yapısal gibi) olması nedeniyle, ebeveynleştirilme kavramı ile ilgili farklı yönleri ele alma gereği doğmaktadır. Literatür incelendiğinde, davranışsal, duygusal ya da her ikisini içine alan (Hooper, 2007) tanımlamalara rastlanmaktadır. Ayrıca, Boszormenyi-Nagy ve Spark (1973) da kuramsal terapi açısından değerlendirerek çocuklukta ebeveynleştirilmenin sembolik kayıp kavramı ile ilişkilendirmişlerdir. Buradan hareketle, ebeveynin kendi rollerini ve sorumluluklarını çocuğa yüklemesinin ve bunun da gelişimsel olarak olumsuz bir şekilde yapılmasının altını çizmişlerdir. Ek olarak, Burt (1992) ve Searles (1975) de çocuklukta ebeveynleştirilme kavramını, psikoanalitik teorinin temel varsayımlarından 'narsisistik yaralanma' kavramından yola çıkarak açıklamaktadırlar (Akt., Chase, 1999). Çocuklukta ebeveynleştirilmenin değişik psikodinamik tanımları düşünülmüş, psikososyal gelişimi ya da nesne ilişkileri aracılığıyla da kendiliğin gelişimi açısından değerlendirilmiştir (Chase, 1999).

Alanyazında kavramın ilk kullanımı Minuchin ve ark. (1967) tarafından ebeveyn çocuk (parental çocuk) olarak yapılmış; ebeveynlerin kendi sorumluluklarının ve rollerinin çocuğa yüklenmesi olarak değerlendirilmişlerdir. Minuchin ve ark. (1967), çocuklukta ebeveynleştirilme kavramının ev işlerini, yemekleri yapma, ekonomik olarak katkıda bulunma ve ekonomik durumlara ilişkin yönetme durumu ile ilişkili halini *araçsal ebeveynleştirilme* (instrumental parentification); kardeşlerin ya da ebeveynin duygusal ihtiyaçlarını karşılama gibi durumlara ilişkilendirilmesi yönünü ise *duygusal ebeveynleştirilme* (emotional parentification) olarak ayırmıştır. Duygusal ebeveynleştirilmeyi çocuğun duygusal olarak istismarı olarak belirten yazarlar da vardır (Frank, 2001; Loch, 2014'den aktaran: Emre, 2016). Alanyazında duygusal ebeveynleştirilme ile ilgili yapıcı bir yoruma rastlanmamaktadır. İstismar olarak söz edilmediğinde bile, çocuk için olumsuz sonuçlar doğurduğu kabul edilmektedir (Boszormenyi-Nagy ve Spark, 1973; Chase, 1999; Minuchin ve ark., 1967).

Boszormenyi-Nagy ve Spark'ın (1973) aile sistemi içinde ebeveyne ait rollerin tamamlanması aşamasında çocukların üstlendiği role ilişkin çocuklukta ebeveynleştirilme (parentification) tanımlamasıyla, kavramın çocuklukta ebeveynleştirilme olarak yeniden adlandırılmasını sağlamıştır. Ayrıca, yetişkinleştirme (adultification) (Burton, 2007), eşin yerine koyma (spousification) (Morris, 1979; akt., Sroufe ve Ward, 1980), rol değişimi (role reversal) (Macfi ve ark., 2005, akt. Chase, 1999), adultoids (Greenberger ve Steinberg, 1986, akt. Chase, 1999), küçük ebeveyn (little parent) (Byng-Hall, 2008) ve küçük bakıcı (young caregivers) (Aldridge ve Becker, 1993) olarak da alternatif tanımlamalar yapılmıştır. En temel ve genel haliyle ebeveynleştirilme kavramı, alanyazında ebeveyn ile çocuk arasında, duygusal ve gelişimsel uygunluğun dışında kalırcasına oluşan bir rol değişimi olarak anılmaktadır (Chase, 1999; Hooper ve Wallace, 2010; Mika, Bergner & Baum, 1987; Minuchin ve ark., 1967; Morris & Gould, 1963; Shaffer ve Sroufe, 2005).

Ebeveynleştirilme, çocuğun ebeveyninin rollerini ve sorumluluklarını paylaşmasını ve böylece kendi doğal gelişimine uygun olmayan davranışlar geliştirmesini açıklamaktadır (Boszormenyi -Nagy ve Spark, 1973; Chase, 1999; Hooper, 2007; Minuchin ve ark, 1967). Ayrıca çocuğun eksik kalan ya da olmayan ebeveyninin rollerini tamamlamak yoluyla, kendi temel ihtiyaçlarını göz ardı ederek, kardeşlerinin ya da ebeveyninin ihtiyaçlarını karşıladığı bir durumdur. (Chase, 1996; Fitzgerald, 2005; Jurkovic, 1997). Ebeveynleştirilme ile birey, çocukluğundan itibaren ebeveynin rol ve sorumluluklarını alarak, kendi temel ihtiyaçlarını ve isteklerini göz ardı etmeyi öğrenmektedir. Kerig (2005) ebeveynleştirilmede, çocuğun ihtiyaçlarının bir kenara bırakıldığını, önceliğin ebeveynin ihtiyaçlarının giderilmesi olduğunu belirtmektedir. Buradan hareketle, ebeveynleştirilme genel olarak sınırların zedelendiği bir durum olarak bilinmektedir (Chase, 1999; Jurkovic, 1997).

Elbette, bir çocuğun ebeveynleştirilmesinin vahim bir durum olmadığını savunanlar olacaktır. Ebeveynleştirilme zaman zaman çocuğun sorumluluk alması ile karıştırılır. Örneğin Türkiye kültüründe büyük çocuğun anne babasına destek olması beklenir. Şunu belirtmek gerekir ki; araçsal ebeveynliğin kimi formları, örneğin erken yaşta kendi harçlığını kazanmaya başlamak bireyi hem bireyselliğini kazanması hem de dış dünya hakkında bilgi ve deneyim sahibi olması anlamında geliştirebilir. Ancak son dönemdeki çalışmalar, ebeveynleştirilmenin beraberinde getirdiği olumsuz yönlere işaret etmektedir. Depresyon, kaygı, psikolojik stres, utanç yaşama, yeme bozuklukları, uyum sorunları, madde kullanımı, düşük benlik saygısı, sosyo-ekonomik sorunlar gibi pek çok olası sonuçtan söz edilmektedir (Burnett, Jones, Bliwise ve Ross, 2006; Chase, Deming ve Wells, 1998; Fitzgerald, 2005; Hooper ve Wallace, 2010; Jones ve Wells, 1996). Earley ve Cushway (2002) de çocuklukta ebeveynleştirilmiş bireylerin benzer sorunlar yaşayabileceğini belirtmiş ve somatik rahatsızlıkların yanı sıra kişilerarası ilişkilerde zorluklar ile karşılaşabileceklerinin altını çizmiştir. Ebeveynleştirilmiş çocukların, depresyon, kaygı, düşük benlik saygısı, düşük akademik başarı, somatik problemler, sağlık problemleri ve kişilerarası ilişkilerde zorluklar gibi pek çok sorunu deneyimledikleri de görülmektedir (Earley ve Cushway, 2002). Ebeveynleştirilme kavramının oluştuğu aile tarzlarına bakıldığında ise güven duygusunun oluşmaması, bağlanmanın sağlıklı olmaması gibi temel konulardan söz edilmektedir (Chase, 1999). Burada ön plana çıkan temel konu, çocuğun ebeveynleştirilme sürecinde kendi isteklerini ve ihtiyaçlarını göz ardı etmeyi öğrenmesidir. Böyle bir durumda çocuk, gençlik ve yetişkinlik yaşantılarına da yansıyan bir gelişim serüveni deneyimleyebilmektedir.

Ebeveynleştirilme kavramı, Türkiye toplumunda sıklıkla rastlanabilecek bir olgu olarak karşımıza çıkar. Kağıtçıbaşı (1982) çocuğun değeri adlı geniş çaplı çalışmasında, çocuğun ekonomik değeri alt boyutu içinde, çocukların hem küçükken hem de büyüdüklerinde ailelere sağladıkları ekonomik faydadan bahseder. Örneğin; çiftçi bir ailede çocuk sayısı ne kadar fazla olursa ekonomik anlamda o kadar katkı sağlayacaktır. Kağıtçıbaşı (2017), bu tip değeri benimseyen ailelerde çocuklara “yaşlılık güvencesi” olarak bakıldığını belirtmektedir. Yalnızca araçsal değil, duygusal ebeveynleştirilme formlarına da Türkiye’de çokça rastlanır. Genelde anne babalar yaşadıkları problemleri, sıkıntılarını çocuklarıyla paylaşmakta; kimi durumlarda çocuk, annenin babanın “dert ortağı” haline gelmektedir. Kazandığı para ile anne babasına destek olan bir genç “hayırlı evlat” ilan edilmekte ve bu davranış pekiştirilmekte; aksi yönde davranış ise vefasızlık olarak etiketlenmektedir. Kavramın kültürel yanları olduğu açıktır. Chase (1999) de çocuklukta ebeveynleştirilme kavramının etnik ve kültürel etkilere göre değişebildiğini belirtmiştir. Örneğin, Kağıtçıbaşı (1982) da Türkiye kültüründe insanların çocuk sahibi olmayı, kendi yaşamlarının bir uzantısı şeklinde deneyimlediğini ve ebeveynlerin kendi yaşlılığına ilişkin bir destekleyici, yaşlılığında onunla ilgileyecek bir bakımveren kişi, geleceğe yapılan bir yatırım olarak gördüğünü belirtmiştir. Buradan hareketle, toplulukçu kültür örneği olarak Türkiye’de, toplumun ve toplumun temel birimi olarak ailenin yararı, ailenin menfaatleri bireyden önce gelir. Bireyleşme hoş karşılanmadığı için, bir çocuğun ailesinden bağımsız yalnızca kendi gelişimi yönünde seçimler yapması yadırganır. Bu duruma en belirgin örnek; ailenin dağılacağı gerekçesi ile çocuğunu başka bir şehre ya da yurtdışına üniversite öğrenimi görmeye göndermek istemeyen ailelerdir.

Türkiye toplumu için bu denli tanıdık bir kavramın henüz çok fazla araştırmaya konu olmamış olması ise dikkat çekicidir. Türkçe alanyazın incelendiğinde, ebeveynleştirilme kavramıyla ilgili kimi betimleyici

çalışmalara ve ölçek uyarlama çalışmalarına rastlanmış ancak Türkiye kültürüne özgü bir ölçek aracının olmadığı görülmüştür. Aile yapısının kültürden bağımsız olmadığı (Goldenbeg ve Goldenberg, 1996) ve kavramın da kültürel öğeleri olduğu (Chase, 1999) olduğu bilinmektedir. Bu çalışmada alanyazına bu yönde bir katkıda bulunulması amaçlanmıştır.

Yöntem

Katılımcılar

Öncelikle ölçeğin deneme uygulaması Ankara’da bir özel okulda 32 veliye (19 kadın, 13 erkek) ile gerçekleştirilmiştir. Deneme uygulaması ile ölçek maddelerinin yazımı ve anlam hatalarının ortaya çıkarılması amaçlanmıştır. Yetişkin bir grup olduğu için veliler tercih edilmiştir. Daha sonra deneme uygulaması sonrası düzenlenen ölçek, faktör analizi çalışması için, 2018 yılında 424 (307 kadın, 117 erkek) 22 yaşından büyük ve öğrenci olmayan yetişkine uygulanmıştır. Ölçme aracı yetişkinler için geliştirilmiş ve yetişkin olarak nitelenen çalışma grubuyla çalışılmıştır. Ölçek iki bölümden oluşmaktadır; ilk bölüm genel ebeveynleştirilme tüm bireylere yönelik olup ikinci bölüm olan kardeş odaklı ebeveynleştirilme en az bir kardeşi olan yetişkin bireylere yöneliktir. Kardeş odaklı ebeveynleştirilme alt ölçeğine yönelik maddeler olduğu için en az bir kardeşe sahip olunması kriteri konulmuştur. Ölçeğin genel ebeveynleştirilme alt ölçeği tüm çalışma grubuna uygulanırken, ikinci bölümü kardeş odaklı ebeveynleştirilme en az 1 kardeşi olanlara uygulanmıştır. Katılımcılardan 380 kişi (276 kadın, 104 erkek) kardeş odaklı ebeveynleştirilme bölümünü de doldurmuşlardır.

Ardından, benzer ölçek geçerliği ve Doğrulayıcı Faktör Analizi çalışması için 281 yine 22 yaşından büyük ve öğrenci olmayan yetişkinden (203 kadın, 78 erkek) veri toplanmıştır. Katılımcılardan 218’i (157 kadın, 61 kadın) ölçeğin kardeş odaklı ebeveynleştirilme alt ölçeğine de katılmıştır. Test-tekrar-test güvenilirliğini analiz etmek için de 39 kişi (31 kadın, 8 erkek) ile çalışma yürütülmüştür.

Kullanılan Veri Toplama Araçları

Ölçeğin benzer ölçek geçerliğini sınamak amacıyla, Filial Sorumluluk Ölçeği- Yetişkin Formu kullanılmıştır.

Filial Sorumluluk Ölçeği – Yetişkin Formu: Ölçek Jurkovic, Thirkield ve Morrell (2001) tarafından geliştirilmiş olup, Türkçeye uyarlaması Karagöbek (2014) tarafından yapılmıştır. 30 madde içeren ölçek, 5’li likert tipinde olup, 1=Tamamen Katılmıyorum ve 5=Tamamen Katılıyorum olacak şekilde derecelendirilmektedir. Bu ölçeğin yeniden analizleri Hooper ve Wallace (2010) tarafından yapılmış ve psikometrik özelliklerinin yeniden belirlendiği çalışmada üç faktörlü bir yapı bulunmuş ve ölçek toplam varyansın %49’unu açıklamaktadır. Araçsal ebeveynleştirilme %6.5’ini, duygusal ebeveynleştirilme %13.4’ünü ve algılanan adalet %29’unu açıklamaktadır. Ölçeğin bazı maddeleri şu şekildedir: ‘*Kendimi aile içinde bir hakem gibi hissederim*’ ya da ‘*Aileme para getirmek için çalıştım*’. Ölçekten alınan yüksek puan daha fazla ebeveynleştirilme seviyesini göstermektedir. Türkçe Uyarlama çalışmasında ise, ölçek iki faktörlü bir yapı olarak analiz edilmiştir. Ölçeğin açıkladığı toplam varyans %37.67 iken birinci faktör toplam varyansın %27.50’sini, ikinci faktör ise %10.16’sını açıklamaktadır. Ölçeğin Cronbach alpha katsayısı .84 olarak hesaplanmıştır.

Veri Analizi

Ölçek geliştirme çalışmasının ilk adımı olarak, ölçülecek kavramın literatür incelemesi yapılmıştır. Boszormenyi-Nagy ve Spark’a (1973), Chase’e (1999), Minuchin ve ark.’na (1967) ve Jurkovic’e (1997) ait çocuklukta ebeveynleştirilme üzerine yazılan kitaplar temel alınarak, Hooper (2007) ile Hooper ve Wallace (2010)’un çalışmaları incelenmiş, ardından madde havuzu Türkiye kültürüne özgü bir biçimde oluşturulmuştur. Ayrıca, aile sistemleri içinde bireyselliğin önceliklendirildiği bir bakış açısıyla madde havuzu oluşturulmuştur. Bu çalışmada geliştirilen ölçek, yetişkin bireylerin, kök ailelerindeki yaşantılarından kaynaklı çocuklukta ebeveynleştirilme düzeylerini ölçen maddelerden oluşmaktadır. Ölçeğin ilk bölümü olan genel ebeveynleştirilme alt ölçeğine “Annemin/babamın sorumluluğunda olan işlerde bile kendimi sorumlu hissederim” maddesi; ikinci bölümü olan kardeş odaklı ebeveynleştirilme alt

ölçeğine ise “Kardeşlerimin başına bir iş gelse benden bilinirdi” maddesi örnek olarak verilebilir. Dolayısıyla aile kavramı ile kast edilen bireyin içine doğduğu ailesidir. Ölçeğin tüm bireylere yönelik olan ilk bölümü (genel ebeveynleştirilme) için 47 madde, kardeşi olan bireylere yönelik olan ikinci bölümü (kardeş odaklı ebeveynleştirilme) için de 17 maddeden oluşan bir madde havuzu oluşturulmuştur. Ölçek formu 5’li Likert tipi, ‘1’ ‘kesinlikle katılmıyorum’, ‘5’ ‘kesinlikle katılıyorum’ olacak şekilde hazırlanmıştır. Havuzda yer alan maddeler için görüşü alınacak uzman sayısının en az beş ile yedi olması gerektiği (Lester ve Bishop, 2000) görüşünden hareketle, oluşturulan madde havuzu alanında uzman olan 5 kişiye sunulmuştur. Uzmanlardan gelen dönütler incelenerek, ölçekten 2 madde çıkarılmıştır ve 7 madde üzerinde de düzeltmeler yapılmıştır. Uzman görüşlerinden sonra oluşturulan form, deneme uygulaması için Ankara’da bir özel okulun 32 velisine, veli toplantısının olduğu bir gün araştırmacı tarafından direkt uygulanmıştır. Katılımcıların anlamakta zorlandığı veya açık bulmadığı maddeler düzenlenerek ölçek pilot uygulama için hazır hale getirilmiştir. Düzenlenen haliyle genel ebeveynleştirilme alt ölçeği için 45 madde, kardeş odaklı ebeveynleştirilme için 17 maddeden oluşan form, 2018 güz döneminde 465 yetişkine uygulanmıştır. Uygulama formuna kontrol maddesi konulmuş ve bu maddeyi farklı işaretleyenler analize alınmamıştır. Ölçeği doğru ve uygun biçimde cevaplayan 424 (307 kadın, 117 erkek) kişiden elde edilen veriler üzerinde açımlayıcı faktör analizi ile iç tutarlık katsayısı incelenerek ilk geçerlik ve güvenilirlik çalışması yapılmıştır. Ölçeğin ilk bölümü genel ebeveynleştirilme alt ölçeği tüm çalışma grubuna yönelik, ikinci bölümü kardeş odaklı ebeveynleştirilme ise ‘en az bir kardeşi olan’ bireylere yönelik hazırlandığı için; ayrı ayrı geçerlik güvenilirlik çalışması yapılmıştır. Dolayısıyla, kardeş odaklı ebeveynleştirilme alt ölçeğinin açımlayıcı faktör analizi ve iç tutarlık katsayısı 380 (276 kadın, 104 erkek) veri üzerinde gerçekleştirilmiştir.

Faktör analizi sonrasında düzenlenen form, tekrar geçerlik ve güvenilirlik çalışması yapmak amacıyla, 281 (203 kadın, 78 erkek) kişiye uygulanmıştır. Bu verilerle benzer ölçek geçerliği, doğrulayıcı faktör analizi ve test tekrar test güvenilirliği incelenmiştir.

Yetişkinler için ebeveynleştirilme kavramının geçerlik çalışmaları kapsamında kavram geçerliği, açımlayıcı ve doğrulayıcı faktör analizi ve benzer ölçekler geçerliği incelenmiştir. Güvenirlik çalışmaları kapsamında, iç tutarlık katsayıları incelenerek, test tekrar test çalışması ile elde edilen ölçümler arası korelasyon hesaplanmıştır. Verilerin analizinde AFA için SPSS.21, DFA için Lisrel.8, Paralel Analiz için Faktor Analysis 10.7.01 istatistik paket programları kullanılmıştır.

Sonuçlar

Yapı Geçerliğine İlişkin Bulgular

Açımlayıcı faktör analizi ile ölçülecek yapının faktör sayısını belirleme işlemi yapılmaktadır (Comrey ve Lee, 1992).Açımlayıcı faktör analizi için öncelikle, ölçeğin genel ebeveynleştirilme alt ölçeğindeki (EÇÖ-Y) 45 madde ele alınmıştır. Öncelikle Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) katsayısı (.91) ve Barlett Sphericity testi sonuçları (.00) incelenmiş ve faktör analizi için uygun olduğu görülmüştür.

Faktörlerin analizinde maddelerin yük değerlerinin .40 ve daha yüksek olması iyi bir ölçüdür (Güriş ve Astar, 2015). Ancak, alan yazında az sayıda madde için .30 da kabul edilir olarak görülmektedir (Büyüköztürk, Kılıç-Çakmak, Akgün, Karadeniz ve Demirel 2015; Güriş ve Astar, 2015). EÇÖ-Y’nin analizleri sonucunda, yük değerlerinin .47 ila .76 arasında değiştiği görülmektedir (tablo 1).

Tablo 1.*EÇO-Y'nin Genel Ebeveynleştirilme Alt Ölçeğine İlişkin Faktör Analizi Sonuçları.*

Madde No	Fak. Ortak Varyansı	Madde No	Faktör-1 Yük Değerleri	Madde No	Fak. Ortak Varyansı	Madde No	Faktör-1 Yük Değerleri
3	.517	40	.714	29	.762	25	.555
4	.472	36	.709	30	.550	28	.550
5	.566	37	.688	33	.637	38	.540
10	.584	12	.657	36	.641	42	.538
11	.706	29	.653	37	.575	27	.535
12	.542	45	.643	38	.507	33	.507
15	.511	15	.629	40	.586	3	.502
21	.661	2	.626	42	.536	13	.500
25	.723	11	.602	45	.636	4	.473
27	.685	30	.587	2	.557	10	.337
28	.567	21	.561	13	.572	5	.478

Maddelerin hangi faktör yapısında bir araya geldiğini görebilmek adına faktör rotasyonu için eksen döndürme tekniklerinden varimax tekniği kullanılmıştır (Güriş ve Astar, 2015). EÇO-Y'nin genel ebeveynleştirilme için de varimax eksen döndürme tekniği kullanılmış olup, dört faktörlü bir yapıda, birinci faktörde 7 madde (3, 10, 12, 13, 15, 37 ve 40); ikinci faktörde 6 madde (2, 21, 30, 36, 42 ve 45); üçüncü faktörde 5 madde (25, 27, 28, 29 ve 38); dördüncü faktörde 5 madde (4, 5, 11, ve 33) olacak şekilde dağılmıştır. Aynı faktörlerde yükleri olan maddeler çıkarılmıştır ve faktörlerdeki maddelerin yük değerleri arasında en az .10 fark olması beklenmiştir. Sonuçlar tablo 2'de gösterilmiştir.

Tablo 2.*EÇO-Y'nin Genel Ebeveynleştirilmesi Alt ölçeğine İlişkin Döndürme Sonrası Yük Değerleri*

Madde No	Döndürme Sonrası Yük Değerleri			
	Faktör 1	Faktör 2	Faktör 3	Faktör 4
M10	.729			
M13	.719			
M3	.671			
M15	.625			
M37	.613	.334		
M40	.605	.360		
M12	.587		.306	
M21		.769		
M45		.741		
M42		.696		
M2	.330	.645		
M30		.635	.355	
M36	.482	.617		
M25			.827	
M29			.812	
M27			.809	
M28			.720	
M38			.651	
M11				.772
M33				.741
M5				.695
M4	.369			.573
Açıklanan Varyans: Toplam %59.524				
Faktör-1: %33.49 Faktör-2: %11.184 Faktör-3: %8.305 Faktör-4: %6.545				

Faktör yapısını belirleme aşamasında literatürde belirtilen birçok belirleme kriteri bulunmaktadır. Maddelerin her faktördeki ağırlıklarını gösteren madde yük değerlerinin kareler toplamı olanı özdeğerlere (eigenvalues) dikkat edilerek faktör sayısına karar verilmektedir. Özdeğeri (eigenvalues) 1 ve 1'den büyük olanlar faktör kabul edilir (Aldrich ve Cunningham, 2016; Güriş ve Astar, 2015). EÇO-Y'de özdeğerleri (eigenvalues) 1 ve 1'den büyük olan 4 faktör bulunmuştur. Bu dört faktörün birlikte açıkladığı varyans oranı %59.52'dir. Birinci faktörün toplam varyansın tek başına %33.49'unu açıkladığı saptanmıştır. 2.faktör %11,18'ini, 3.faktör %8.31'ini ve 4.faktör de %6.55'ini açıklamaktadır. Maddelerin faktör yüklerinin birinci faktörde 0.34 ila 0.71 arasında değiştiği gözlenmiştir.

Faktör yapısını belirleme aşamasında kullanılan bir diğer yöntem ise serpilme diyagramı (scree plot) olarak literatürde geçmektedir. Özdeğerler y ekseninde, faktör sayısı da x ekseninde yer almaktadır (Aldrich ve Cunningham, 2016; Field, 2000). EÇO-Y'nin genel ebeveynleştirilmeye ilişkin faktör analizindeki serpilme diyagramı (Scree plot) sonucuna göre de 4 faktörlü bir yapı görüldüğü tespit edilmiştir. İlk dört maddeye ait özdeğerlerin değeri sırasıyla 1 ile 8 arasındayken, diğer maddelerin özdeğerleri birbirine çok yakın ve 1'den küçüktür.

Faktör sayısına karar verme aşamasında, paralel analiz yöntemi de kullanılmaktadır. Hatta Floyd ve Widaman (1995) çalışmasında, özdeğerlerin (eigenvalues) 1.00 ve büyük olmasına göre belirlenen faktör sayısının çok da yeterli olmadığını belirtmiştir. Buna ek olarak Cliff (1988) de özdeğerlerin (eigenvalues) 1'den ve büyük olmasıyla faktör belirlemenin doğru olmadığını ve faktör sayısının güvenilirliğinin özdeğerlere (eigenvalues) değil, gözlemlenen ölçümlere bağlı olduğunu açıklamıştır. Bu nedenle, EÇO-Y'nin faktör analizinde, sadece özdeğerlerin 1 ve 1'den büyük olmasına göre değil, paralel analiz ile farklı bir yöntem ile faktör sayısı tekrar analiz edilmiştir. Yapılan analizde KMO testi 0.91 ve Barlett istatistiği .000 olarak anlamlı bulunmuştur. Paralel analizdeki 4 faktörlü yapının açıkladığı toplam varyansın %59,78'ini açıklamaktadır. Paralel analizde, gerçek veri özdeğerlerinin, rastgele özdeğerlerin ortalamasından büyük olduğu ölçüde faktör belirlenir (Bkz: tablo 3).

Paralel analiz sonucuna göre, gerçek verilerin özdeğerlerinin, rastgele seçilen dataların özdeğerlerine göre ortalamaları karşılaştırıldığında, dört faktörün ortalamaları daha büyüktür. Buradan hareketle de PA sonucuna göre, dört faktörlü bir yapı önerilmiştir. Açıkladığı toplam varyans da %59,78 olarak analiz edilmiştir (tablo 3).

Tablo 3.

Temel bileşenler Analizi Baz alınarak Yapılan Paralel Analiz Sonuçları.

Faktör	Gerçek verilerin özdeğerleri	Gerçek verilerin özdeğerleri
1	7.46443*	7.46443*
2	2.44239*	2.44239*
3	1.81448*	1.81448*
4	1.43118*	1.43118*

* Önerilen Faktör Sayısı (Advised number of dimensions): 4
Açıklanan Toplam Varyans: %59.784

Ölçeğin "kardeş odaklı ebeveynleştirilme" alt ölçeğine ait açıklayıcı faktör analizi için öncelikle Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) katsayısı ve Barlett Sphericity testi sonuçlarına bakılmış, faktör analizi için uygun olduğu tespit edilmiştir (KMO= .893; Barlett Sphericity testi = .00). Böylece verilerin faktör analizi için uygun olduğu görülmüştür. Kardeş odaklı ebeveynleştirilmeye ait faktör analizi sonucu tablo 4'te sunulmaktadır.

Tablo 4.*Kardeş Odaklı Ebeveynleştirilme Boyutuna İlişkin Faktör Analizi Sonucu*

Madde No	Faktör Ortak Varyansı	Faktör-1 Yük Değerleri
48	.471	.687
49	.651	.807
50	.520	.721
51	.501	.708
54	.541	.735
55	.468	.684
56	.433	.658
57	.594	.771
59	.423	.651
60	.417	.646

Tablo 4 incelediğinde, kardeş odaklı ebeveynleştirilme alt ölçeğine ait faktör analizinde maddelerin yük değerlerinin .42 ila .65 arasında olduğu görülmektedir. Bu değerler de alanyazında beklenen iyi ölçütlerdir. Ölçeğin kardeş odaklı ebeveynleştirilme alt ölçeğinde öncelikle SPSS programında varimax döndürme tekniği aracılığıyla 17 maddeden oluşan deneme formu madde ekleme-çıkarma ile 10 madde (48, 49, 50, 51, 54, 55, 56, 57, 59 ve 60) olarak son halini almıştır. Daha sonra paralel analiz yapılmıştır. Yapılan analiz sonucunda ikinci bölümün tek boyut olarak önerilmiştir. Daha sonra Minimum sıra faktör analizi (minimum rank factor analysis) temel alınarak yapılan paralel analiz sonucunda, 10 maddelik ölçeğin ikinci bölümünün paralel analiz sonucunda açıkladığı toplam varyans %62.10 olarak bulunmuştur. SPSS analizlerinde ise tek faktöre göre yapılan faktör analizinde tek faktör olarak açıkladığı toplam varyans %50.11 olarak hesaplanmıştır.

Ayrıca “serpilme diyagramı (scree plot)” sonucu açısından da, kardeş odaklı ebeveynleştirilme alt ölçeğinin tek boyutlu yapısını göstermektedir. İlk maddeye ait özdeğer yaklaşık 5 iken, diğer maddelerin özdeğerleri birbirine çok yakın ve 1 ve 1’den küçüktür. Kardeş odaklı ebeveynleştirilme alt ölçeğinin “Paralel Analiz” sonuçlarında da önerildiği gibi tek boyutlu olarak yapılan açımlayıcı faktör analizinde, tek boyutlu olduğu ve açıkladığı toplam varyansın da %50.19 olduğu tespit edilmiştir.

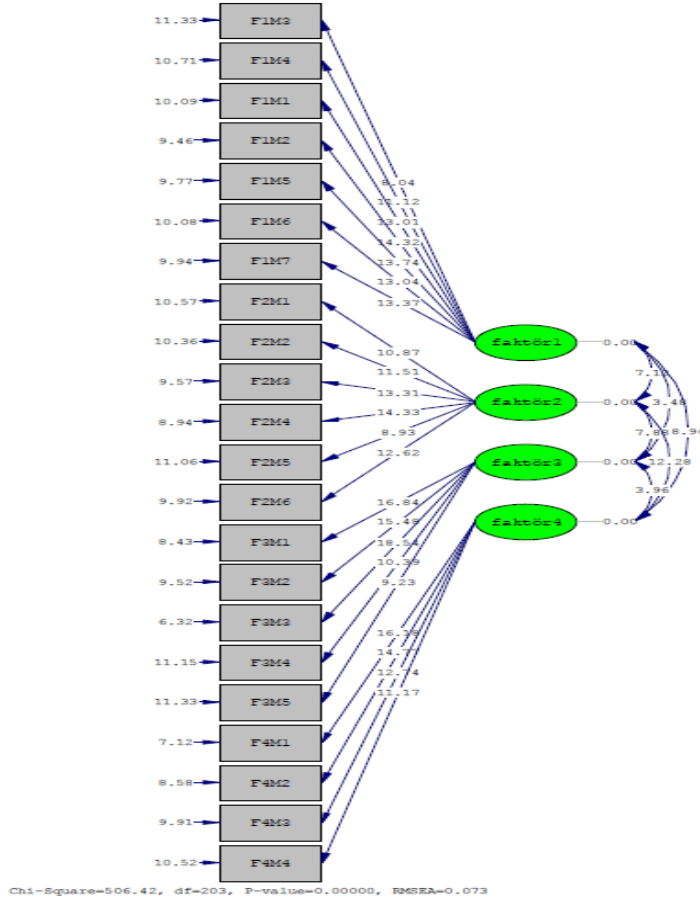
Genel Ebeveynleştirilme Alt Ölçeğinin Doğrulayıcı Faktör Analizi Bulguları

DFA bir ölçme aracındaki gizli yapıları analiz etmek için ölçek geliştirme işlemi sürecinde kullanılır (Brown, 2006). DFA’da bir model önceden yapılandırılmıştır (Bollen, 1989). Bu nedenle, ölçeğin genel ebeveynleştirilme alt ölçeğine DFA yapılmıştır.

Ölçeğin ilk alt ölçeği genel ebeveynleştirilme kısmı olan 22 madde ile doğrulayıcı faktör analizi yapılmıştır. Analiz sonucunda 22 maddenin dört faktörlü olduğu sonucu elde edilmiştir. DFA sonucunda ki-kare uyum değerinin ($\chi^2=506.42$, $sd=203$, $p=.00$) anlamlı olduğu görülmüştür. Modelin uyumuna ilişkin χ^2/sd sonucu 2.49 olarak tespit edilmiştir ve bu değer de kabul edilebilir uyum düzeyindedir. RMSEA=.073 olarak analiz edilmiştir ve kabul edilebilir uyum düzeyindedir. NFI=.92, NNFI=.94, RFI=.91 ve GFI=.86 değerleri de kabul edilebilir düzeyde bulunurken, CFI=.95 ve IFI=.95 değerleri mükemmel uyum düzeyinde analiz edilmiştir.

DFA’da analiz edilen modelin model uyumu için ‘t’ değerlerinin de gözden geçirilmesi gerekir. ‘t’ değerleri modeldeki herhangi bir maddenin ilgili faktör yapısındaki diğer maddeleriyle olan uyumunu sunmaktadır.

Figure 1

Maddelerin faktör yük yapısına bakıldığında ise ölçek maddelerinin faktör yük değerleri .48 ile .90 arasında olduğu görülmektedir. Maddelerin yeterli yük değerlerine sahip olduğu analiz edilmiş ve DFA analizinde test edilen EÇÖ-Y'nin genel ebeveynleştirilme alt ölçeğinin dört faktörlü olarak yapılandığı, kabul edilmektedir. Kardeş odaklı ebeveynleştirilme alt ölçeğinin DFA yeterli örnekleme ulaşamadığından yapılamamıştır.

Benzer Ölçek Geçerliliği Bulguları

EÇÖ-Y'nin benzer ölçek geçerliliğini test etmek için Filial Sorumluluğu Ölçeği Yetişkin Formu kullanılmıştır. EÇÖ-Y'den elde edilen verilerle, Filial Sorumluluğu Ölçeği'nden elde edilen veriler arasındaki korelasyon incelenmiş; EÇÖ-Y'nin genel ebeveynleştirilme ve kardeş odaklı ebeveynleştirilme alt ölçekleri ile FSÖ arasında pozitif ve yüksek düzeyde bir ilişki olduğu görülmüştür (sırasıyla, $r = .81$, $r = .86$).

Güvenirlilik Analizi Bulguları

EÇÖ-Y'nin güvenilirlik çalışması iki farklı yolla test edilmiştir. İlk olarak iç tutarlık katsayısı Cronbach alpha değerine bakılmıştır. Ölçeğin genel ebeveynleştirilme alt ölçeğinin iç tutarlık katsayısı Cronbach alpha değeri .91 olarak bulunmuştur. Kardeş odaklı ebeveynleştirilme alt ölçeğinin Cronbach alpha değeri ise .88'dir. İkinci olarak, test-tekrar test yöntemiyle iki farklı ölçüm arasındaki Pearson korelasyon

katsayısına bakılmış ve genel ebeveynleştirilme alt ölçeğiyle yapılan analizde .91 ($p<.01$); kardeş odaklı ebeveynleştirilme alt ölçeğiyle yapılan analizde ise .77 ($p<.01$) olarak gayet iyi bir değer bulunmuştur.

Tartışma ve Öneriler

Ebeveynleştirilme kültürel boyutları olan bir kavramdır. Ebeveynleştirilme kavramına yönelik birçok ülkenin kendi kültürüne özgü geliştirdiği ölçekler (Alexander, 2003; Hooper, 2009; Jurkovic ve Thirkield, 1998; Kerig, 2006; Mika vd. 1987) bulunmaktadır. Bu çalışma kapsamında, Türkiye kültürüne özgü geçerli ve güvenilir bir ölçme aracı kazandırılması planlanmıştır.

Bu çalışmada, EÇÖ-Y'nin geçerlik ve güvenilirlik çalışmaları yapılmış ve elde edilen bulgular ışığında ölçeğin yetişkinlerin ebeveynleştirilme düzeylerini ölçmede geçerli ve güvenilir olarak kullanılabilmesi görülmüştür. EÇÖ-Y'deki 4 madde (8, 10, 12 ve 22 nolu maddeler) tersine çevrilmiş (reverse) olmak üzere toplam 32 madde bulunmaktadır. Ölçek beşli likert tipinde olup, 1=kesinlikle katılmıyorum, 5=kesinlikle katılıyorum olacak şekilde derecelendirilmektedir. En az bir kardeşi olan bireyler için ölçeğin ilk bölümü olan genel ebeveynleştirilme alt ölçeğinden alınabilecek en yüksek puan 110, en düşük puan 22 ve ikinci bölümü olan kardeş odaklı ebeveynleştirilmede alınacak en yüksek puan 50, en düşük puan 10; kardeşi olmayan bireyler için ise genel ebeveynleştirilme alt ölçeğinden alınabilecek en yüksek ve en düşük puanlar geçerli olacaktır. Ölçekten alınan yüksek puan, yüksek düzeyde ebeveynleştirilmeye işaret etmektedir. Geliştirilen ölçek 'Genel Ebeveynleştirilme' ve 'Kardeş Odaklı Ebeveynleştirilme' olmak üzere iki alt ölçeğe sahiptir. Ölçeğin genel ebeveynleştirilme alt ölçeği dört faktörden oluşur ve açıkladığı toplam varyans %60 (1. Faktör %34; 2. Faktör %11; 3. Faktör %8 ve 4. Faktör %7) olarak hesaplanmıştır. Kardeş odaklı ebeveynleştirilme alt ölçeğinin ise açıkladığı toplam varyans yapılan paralel analiz sonucunda %62 olarak hesaplanmıştır. Ölçeğin Cronbach alpha katsayısı .88 ve alt faktörlerine yönelik Cronbach alpha katsayısı ilk bölüm olan genel ebeveynleştirilmenin birinci faktöründe .86, ikinci faktöründe .83, üçüncü faktöründe .84, dördüncü faktöründe .82 ve ikinci bölüm kardeş odaklı ebeveynleştirilme ise tek faktör olarak .88 olarak analiz edilmiştir. Bu da ölçeğin alt faktörlerinde yer alan maddelerin birbiriyle olan tutarlığını göstermektedir (Karasar, 2015). Cronbach Alpha değeri için, .70 ve üstü literatürde kabul edilir düzey olarak belirtilmektedir (Büyüköztürk vd., 2015). İkinci olarak yapılan test tekrar test güvenilirliği incelenmiş; bu doğrultuda aynı ölçek aynı ortamda aynı kişilere üç hafta ara ile tekrar uygulanmıştır. Yapılan iki ölçüm arasındaki Pearson korelasyon katsayısı genel ebeveynleştirilme boyutunda .91; kardeş odaklı ebeveynleştirilme boyutunda ise .77 olarak bulunmuştur. Bu değerler de ölçekler arasındaki ölçüme ait korelasyon katsayısının anlamlı düzeyde yeterli olduğunu göstermektedir.

Alt ölçeklerden alınan puanlar, sadece alt ölçeğe ait kavramı ölçmektedir. Genel ebeveynleştirilme alt ölçeğinde dört faktör bulunmakla birlikte, faktörler birer alt ölçek olmayıp toplam puana göre değerlendirilmektedir. Genel ebeveynleştirilme alt ölçeğinden alınan yüksek puan, çocuklukta ebeveynleştirilme düzeyinin yüksek olduğunu, düşük puan ise çocuklukta ebeveynleştirilme düzeyinin düşük olduğunu göstermektedir. Ayrıca kardeş odaklı ebeveynleştirilme alt ölçeğinde de yüksek puan almak, kardeş odaklı ebeveynleştirilme düzeyinin yüksek olduğunu, düşük puan almak ise kardeş odaklı ebeveynleştirilme düzeyinin düşük olduğunu göstermektedir.

Bu çalışmanın araştırma safhasında, 'ebeveynleştirilme' kavramı geçmiş yaşantıları hatırlamaya dönük olması nedeniyle bir sınırlılık olarak söylenebilir. EÇÖ-Y'nin doğrudan 'ebeveynleştirilmiş çocuk' olan bireylere yönelik olması da geçmiş yaşantıların hatırlanmasının ve şeffaf şekilde yansıtılabilmesinin zorluğu muhtemeldir. Ayrıca, geliştirilen ölçeğin yalnızca Türk kültüründe geliştirilmiş olması nedeniyle Türkiye kültürüne özgü olduğu, Türkiye kültürü ile sınırlı olduğu söylenebilir.

Kavramın farklı yetişkin grupları (asker, polis, doktor, hemşire, üniversite öğrencisi, farklı şehirlerde yaşayanlar, farklı yerleşim birimlerinde yaşayanlar) ile çalışılması önem arz etmektedir. Özellikle ebeveynlere yönelik 'ebeveynleştirilme' kavramını ölçen bir ölçme aracının geliştirilmesi önerilebilir. Annelerin ve babaların ebeveynleştirilme düzeylerinin belirlenmesi ile önleyici çalışmalara zemin hazırlanabilir. Ayrıca, farklı kültürlerle sahip bireylerle çalışılması önerilebilir. Geliştirilen ölçek gerek alan uygulayıcıları tarafından (psikolojik danışman, psikolog, okul psikolojik danışmanları, sosyal hizmet uzmanları, eğitimciler, vb.) gerekse araştırmacılar tarafından kullanılabilir. Ölçeğin bireysel ve grupla

psikolojik danışma ve psikoterapi alanları üzerine çalışan uzmanlar tarafından danışanların ebeveynleştirilme düzeylerini ölçmek için kullanılması mümkündür. EÇÖ-Y ayrıca, ebeveynleştirilme ile ilişkili değişkenlerin ele alındığı betimsel araştırmalarda kullanılabilir.

References

- Aldrich, J. O. & Cunningham, J. B. (2016). *Using IBM SPSS statistics: an interactive hand-on approach*. California: Sage Publications Inc.
- Aldridge, J., & Becker, S. (1993). Punishing children for caring: the hidden cost of young carers. *Children & Society*, 7, 4, 376-387. <https://doi.org/10.1111/j.1099-0860.1993.tb00293.x>
- Alexander, P. C. (2003). Parent-child role reversal: Development of a measure and test of an attachment theory model. *Journal of Systemic Therapies*, 22, 31-44. <http://dx.doi.org/10.1521/jsyt.22.2.31.23349>
- Bollen, K.A. (1989). *Structural Equations with Latent Variables*. John Wiley and Sons, Inc., New York.
- Boszormanyi-Nagy, I. & Spark, G. (1973). *Invisible loyalties*. New York, NY: Harper & Row Publications.
- Brown, T. A. (2006). *Confirmatory factor analysis for applied research*. New York: Guilford.
- Burnett, G., Jones, R. A., Bliwise, N. G. and Ross, L. T. (2006). Family unpredictability, parental alcoholism, and the development of parentification. *American Journal of Family Therapy*, 34: 181–189. <http://dx.doi.org/10.1080/01926180600550437>
- Burton, L. (2007). Childhood adultification in economically disadvantaged families: a conceptual model. *Family Relations*, 56, 4, 329- 345. <https://doi.org/10.1111/j.1741-3729.2007.00463.x>
- Büyüköztürk, S., Kılıç-Çakmak, E., Akgun, O. E., Karadeniz, S. ve Demirel, F. (2015). *Bilimsel Araştırma Yöntemleri*. Ankara: Pegem Akademi.
- Byng-Hall, J. (2008). The significance of children fulfilling parental roles: Implications for family therapy. *Journal of Family Therapy* 30(2):147 – 162. DOI: 10.1111/j.1467-6427.2008.00423.x
- Chase, N. D. (1999). *Burdened Children: Theory, Research, and Treatment of Parentification*. California: Sage Publication. <http://dx.doi.org/10.4135/9781452220604>
- Chase, N. D., Deming, M. P. and Wells, M. C. (1998) Parentification, parental alcoholism, and academic status among young adults. *American Journal of Family Therapy*, 26: 105–114. <https://doi.org/10.1080/01926189808251091>
- Cliff, N. (1988). The eigenvalue-greater-than-one rule and the reliability of components. *Psychological Bulletin*, 103, 276–279. <http://dx.doi.org/10.1037/0033-2909.103.2.276>
- Comrey, A. L., & Lee, H. B. (1992). *A First Course in Factor Analysis (2nd ed.)*. Hillsdale, NJ Lawrence Erlbaum.
- Earley, L. & Cushway, D. (2002). The parentified child. *Clinical Child Psychology and Psychiatry*, 7 (2), 163-178. <https://doi.org/10.1177/1359104502007002005>
- Emre, O. (2016). Ebeveynleştirmenin Çocukların Gelişim Sürecine Etkisi. *İnönü Üniversitesi Sağlık Bilimleri Dergisi*, 5 (2), 29-34.
- Field, A. P. (2000). *Discovering statistics using SPSS for windows: advanced techniques for the beginner*. London: Sage Publications.
- Fitzgerald, M. M. (2005). The impact of parentification on children's psychological adjustment: emotional management skills as potential underlying process. Unpublished doctorate dissertation, University of Georgia, Athens.
- Floyd, F. J., & Widaman, K. F. (1995). Factor analysis in the development and refinement of clinical assessment instruments. *Psychological Assessment*, 7, 286-299. <http://dx.doi.org/10.1037/1040-3590.7.3.286>
- Goldenberg, H., & Goldenberg, I. (1996). *Family therapy: An overview*. (7th ed.). Belmont, CA: Thomson Brooks/Cole.
- Gürüş, S. & Astar, M. (2015). *Bilimsel araştırmalarda SPSS ile istatistik*. İstanbul: Der Yayınları.

- Hooper, L. M. (2007). The application of attachment theory and family systems theory to the phenomena of parentification. *The Family Journal*, 15, 217-223. DOI: 10.1177/1066480707301290
- Hooper, L. M. (2009). Parentification inventory (Available from L. M. Hooper, Department of Educational Studies in Psychology, Research Methodology, and Counselling, The University of Alabama, Tuscaloosa, AL 35487).
- Hooper, L. M. & Wallace, S. A. (2010). Evaluating the parentification questionnaire: psychometric properties and psychopathology correlates. *Contemporary Family Therapy: An International Journal*, 32, 52-68. <http://dx.doi.org/10.1007/s10591-009-9103-9>
- Jones, R. A. & Wells, M. (1996). An empirical study of parentification and personality. *The American Journal of Family Therapy*, 24, 2, 145-152. <https://doi.org/10.1080/01926189608251027>
- Jurkovic, G. J. (1997). *Lost childhood: the plight of the parentified child*. New York: Brunner/Mazel.
- Jurkovic, G.J., Thirkield, A., & Morrell, R. (2001). Parentification of adult children of divorce: A multidimensional analysis. *Journal of Youth and Adolescence*, 30(2), 245-257. <https://doi.org/10.1023/A:1010349925974>
- Kagitcibasi, C. (2017). *Family, self, and human development across cultures: theory and applications*. New York: Taylor & Francis
- Kagitcibasi, C. (1982). Old-age security value of children: cross-national socioeconomic evidence. *Journal of Cross-Cultural Psychology*, 13(1), 29-42. DOI:10.1177/0022022182131004
- Karagöbek, A. B. (2014). The effect of maternal parentification history, maternal attachment styles, socioeconomic status and children's self-construals on parentification roles and perceived parental caregiving. Unpublished master's thesis, ODTÜ Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Karasar, N. (2015). *Bilimsel araştırma yöntemi. (28. basım)*. Ankara: Nobel Kitap.
- Lester, P. E., & Bishop, L.K. (2000). *Handbook of tests and measurements in education and the social sciences. (2nd ed.)*. Lanham, MD: The Scarecrow Press, Inc.
- Mika, P., Bergner, R. M. & Baum, M. C. (1987). The development of a scale for the assessment of parentification. *Family Therapy*, 14, 3, 229-235.
- Minuchin, S., Montalvo, B. Guerney, B. G., Rosman, B.L., & Schumer, F. (1967). *Families of the slums*. New York: Basic.
- Morris, M. G., & Gould, R. W. (1963). Role Reversal: A necessary concept in dealing with the "battered child syndrome." *American Journal of Orthopsychiatry*, 33(2), 298-299.
- Shaffer, A. & Sroufe, L. A. (2005). The developmental and adaptational implications of generational boundary dissolution: findings from a perspective, longitudinal study. *Journal of Emotional Abuse*, 5, 67-84. https://doi.org/10.1300/J135v05n02_04
- Sroufe, L. A., & Ward, M. J. (1980). Seductive behavior of mothers of toddlers: occurrence, correlates, and family origins. *Child Development*, 51(4), 1222. DOI:10.2307/1129564